

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Γιορτές στις γειτονιές του κόσμου

Αριστερά: John Dos Passos, Joris Ivens, Sidney Franklin, και Ernest Hemingway στη Μαδρίτη τα χρόνια του Ισπανικού Εμφυλίου (1936-39). Δεξιά: Μελβούρνη, 1950. Η Val Eastwood στο Val's Coffee Lounge. Κάτω: Θεσσαλονίκη, 1997. Ο Μανόλης Αναγνωστάκης με τη σύζυγό του Νόρα, στο μπαλκόνι του πατρικού σπιτιού, Ιουστινιανού και Μητροπολίτου Γενναδίου.

Πολλά τα βιώματα, πολλές οι ταυτότητες, πολλά τα καπέλα, πολλές οι διαδρομές των ανθρώπων...

Σε γιορτές και σχολές...

Θύμψεις και σκέψεις που πρωτογράφηκαν πριν 10 χρόνια τα παρακάτω...

Εράτρυρα Βοΐου, Δεκέμβρης 1971

Παρέες πιτσιρικάδων αλωνίζανε κάθε βράδυ τις παγωμένες γειτονιές του χωριού, χτυπώντας τα κουδούνια...

Μικρά και μεγάλα κουδούνια, από πρόβατα και κατσίκες, από αγελάδες και μπουγάδες...

Εργαλεία χαρούμενα και θορυβώδη στα παιδικά μας χέρια τα κουδούνια, μια φορά κι έναν καιρό...

Με το έμπα του Δεκέμβρη τα χτυπούσαμε, προαναγγέλλοντας τον ερχομό των γιορτών, καθώς συναγωνιζόμασταν στην ένταση του χτυπήματος και στα χιλιόμετρα που γράφαμε, στα σοκάκια του χωριού...

Και όταν έρχονταν τα κάλαντα...

Με ένα ραμμένο σακούλι και μια ξύλινη τζουμάκα, πριν ακόμα ξημερώσει, μετρούσαμε γείτονες, φίλους, συγγενείς και ξεχυνόμασταν στα σπίτια τους...

Λέγοντας τα δικά μας τοπικά κάλαντα, προσμένοντας αναγνώριση με κάστανά, κουραμπιέδες, πορτοκάλια, άντε και κανένα τάλιρο...

Το δεκάρικο ήταν θρίαμβος, δε μοιραζόταν με κανέναν!

Βράδυ 30ής Δεκέμβρη...

Σούρβα λέμε ακόμα αυτό το γλεντζεδικό και καρναβαλικό βράδυ στην Εράτρυρα.

Υπήρχαν πολλοί μικροί καουμπούδες, υπήρχαν

πολλά καφενεία, υπήρχαν πολλές κομπανίες με ντιζεζ(ες), υπήρχε πολύς κόσμος, πολύ γλέντι, τότε, στα σουρβά, στο χωριό...

Μικρότερες οι κλίμακες τώρα, ο κόσμος άλλαξε, αλλάξαμε κι εμείς...

Μελβούρνη, Δεκέμβρης 1991

Αι-Βασίλπδες με δώρα σουλατσάρανε στους δρόμους και στις παραλίες της πόλης.

Σαραντάρια χτυπούσε ο υδράργυρος τις μέρες των Χριστουγέννων και της πρωτοχρονιάς.

Τα αρνιά που ψήνονταν και τα γλέντια που στήνονταν στα σπίτια των Ελλήνων παρέπεμπαν τη μνήμη στα πανηγύρια του δεκαπενταύγουστου, στην Ελλάδα...

Οι βραδιές που ξεκινούσαν με πάρτι και ερωτοτροπίες στα σπίτια λατινοαμερικάνων φίλων, συνεχίζονταν με κέφια στα σπίτια ελληνοαυστραλών και τελείωναν στις όχθες του ποταμού Yarra, κάτω από τους ήχους του ντιζριντού των αυτοχθόνων! Yarra River... ποταμός της Μελβούρνης τη βαρεμάρα του οποίου ύμνησε ο Νίκος Καββαδίας! Πότε θα γίνουν mainstream, έστω και εν μέρει, οι δικοί μας μετανάστες στη δική μας κοινωνία;

Μαδρίτη, παραμονές Χριστουγέννων 2001

Τσιμινιέρες οι Ισπανοί!

Κινούμενα φουγάρα μας καλωσόριζαν, από το αεροδρόμιο ακόμα...

Όμορφη πόλη η Μαδρίτη. Γλεντζέδες οι Καστιλιάνοι.

Φοβερά τα ταβερνεϊά αυτής της αυτοκρατορικής κάποτε πρωτεύουσας...

Πίνοντας κρασί, τρώγοντας κρεατικά και ψάρια, συζητώντας για πολιτική στα παλιά ταβερνεϊά της Μαδρίτης...

Πολιτική... Θεσμική και κινηματική... Πολιτική: η τελευταία άμυνα των πληβείων... Λόγος και πράξη η πολιτική. Σύνθεση και σύγκρουση. Όραμα και διαχείριση. Συμβολισμός και ουσία. Ατομική και συλλογική προσπάθεια.

Μεταρρύθμιση και «επανάσταση». Επικοινωνία, κοινωνιολογία, φιλοσοφία, ιστορία και ιδεολογία. Ζύμωση ιδεών και ανθρώπων. Υπέρβαση και

συμβιβασμός, βίωμα και όνειρο...

Θεσσαλονίκη, παραμονές πρωτοχρονιάς 2005

Μ' ένα αναποδογυρισμένο συρτάρι για καρέκλα, μ' ένα ποτήρι κι ένα μπουκάλι κόκκινο κρασί, εγώ και η γυναίκα μου, σε ένα άδαιο διαμέρισμα, σε μια άδεια πλατεία Αντιγονιδών...

Μια καινούργια χρονιά καλωσορίζονταν με βεγγαλικά και κορναρίσματα στην πόλη...

Εσωστρεφής, ατομοκεντρική, απογοιτευμένη, κυνική, υπερκαταναλωτική, χρεωμένη, «άνεργη», «χειραγωγημένη», περιθωριοποιημένη, οικονομικά στριμωγμένη η ελληνική κοινωνία τότε και σήμερα...

Στα προπατζίδικα, στα τηλεπαιχνίδια, στα πρωτοχρονιάτικα λαχεία φωλιάζει η ελπίδα...

Συρρικνωμένες όσο ποτέ άλλοτε οι εξουσιαστικές ελίτ στον τόπο μας.

Περιορισμένη όσο ποτέ άλλοτε η κοινωνική κινητικότητα στην Ελλάδα, σ' αυτήν τη χώρα, σ' αυτήν την κοινωνία της συνεχούς μετάβασης...

Ερωτήματα με απαντήσεις για το νέο χρόνο...

Ακούει κανείς;

Υπάρχει ελπίς;

Υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα οι πολιτικές προϋποθέσεις για έναν άλλο δρόμο ελπίδας;

Ίσως όχι άμεσα, μάλλον όχι αμέσως...

Όσο όμως τα οικονομικά, τα κοινωνικά, τα πολιτικά αδιέξοδα οξύνονται, τόσο πιο επιτακτικά θα τίθενται τα διλήμματα...

Πώς συγκροτείται η ελπίδα;

Με ρήξεις και συναίνεση, με όραμα και σύγκρουση, με αξίες και συμφέροντα, με ιεραρχημένη πολιτική και οργανωτική «διεύθυνση», κυρίως στο βιωματικό, κυρίως, αλλά όχι μόνο στο εθνικό πεδίο.

Το εκκρεμές της ιστορίας, το τσουνάμι που φουσκώνει, η υπεράσπιση των τριών αιτημάτων της γαλλικής επανάστασης, «Liberté, Egalité, Fraternité», οι στίχοι του Τίτου Πατρίκιου, που δεν ανατρέπουν καθεστώτα και δεν κινητοποιούν τις μάζες...